

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
(๓ ครั้ง)

ขอนอบน้อมแด่

พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

...อย่าคิดว่าจบที่คุณนะ...ไม่ใช่...

คุกแค่สถานที่ควบคุมพฤติกรรม...กักขังคนชั่วไม่ให้
ออกมาทำชั่วต่อ ...เป็นสถานที่จำแนกบุคคลตามโทษ
กฎหมายเท่านั้น...แต่กรรมที่ติดที่จิตต้องชดใช้กันต่อ
ออกจากคุกต้องลงนรกต่อ เป็นเดรัจฉานต่อ...เปรตต่อ...
อสุรกายต่อ... ไม่จบและไม่สิ้น.. เช่น โกงกินเงิน
ประชาชน...โกงกินเงินชาวบ้าน...ฆ่าเขา...ลักเขา
เจ้ากรรมนายเวรรอดใช้ รอทวงหนี้กันอีกมากมาย
ติดคุกจึงไม่ใช่หมดสิ้นเวรกรรม..

บางส่วนจากการแสดงธรรมของพระอาจารย์ อารยวังโส

QRCode รับฟังธรรมะเทศนาฉบับเต็ม

- สาระธรรมพอสังเขปเพื่อเพิ่มพูนสติ-ปัญญาอันจะส่งเสริมคุณธรรมและ
ป้องกันการทุจริต **เรื่อง กฎแห่งกรรม** หน้า ๓-๑๐
- การขวางบุญผู้อื่น!!ถือว่าเป็นกรรมฝ่ายอกุศลกรรมอีกชนิดหนึ่ง..
ที่บั่นทอนรายได้และความเจริญ หน้า ๑๑-๑๒
- กระจ่างในกรรม!!!...ที่โดนยึดเงิน และโดนเบี้ยวเงินตลอด หน้า ๑๓-๑๔
- คนที่ชอบนินทา คือ คนที่ชอบกินของเน่า หน้า ๑๔
- ธรรมเป็นโลกบาล คือ คຸ້ມครองโลก ๒ อย่าง หน้า ๑๖

หัวข้อ ธรรมะ	พระวิทยากรองค์แสดงธรรม
กฎแห่งกรรม	พระอาจารย์อารยวังโส เจ้าอาวาสวัดป่าพุทธพจน์หรือฤๅไชย(ธ) จ. ลำพูน

สถานที่แสดงธรรม	วัน-เดือน-ปีที่แสดงธรรม
วัดป่าพุทธพจน์หรือฤๅไชย (ธ) จ. ลำพูน	วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

แสดงธรรมแต่	แหล่งที่มา
ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ จ.ลำพูน เพื่อน้อมถวายเป็น พระราชกุศลแด่ในหลวง รัชกาลที่ ๙ เนื่องในวันพ่อ แห่งชาติ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘	https://www.youtube.com/watch?v=ZTP3ENIXeDQ

สาระธรรมพอสั่งเขป

เพื่อเพิ่มพูนสติ-ปัญญาอันจะส่งเสริมคุณธรรมและป้องกันการทุจริต

...หน้าที่ของพุทธศาสนิกธรรม คือ การศึกษา
ธรรมะและต้องประพฤติธรรมปฏิบัติธรรมถือเป็น
หน้าที่ของความเป็นชาวพุทธ...ส่วนหน้าที่ในทาง
บ้านเมืองนั้น...คือการเคารพในกฎหมาย...
รัฐธรรมนูญ...วัฒนธรรม...ประเพณีของประเทศ
ของสังคมนั้นๆ...เพราะการเคารพนี้เป็น
เครื่องหมายอันยิ่งของสัตบุรุษ ควรที่จะมีความ
สำนึก มีความระลึการู้ชอบ ที่เราเคารพบูชาคุณของ
พ่อแม่ ที่เรียกว่า..ความกตัญญูกตเวทิตา...รู้คุณท่าน
...ประกาศคุณท่านด้วยความเคารพ...ที่ข้าราชการ
กรมราชทัณฑ์จังหวัดลำพูนมาประพฤติธรรม
ปฏิบัติธรรม เพื่อแสดงถึงความเคารพในพระพุทธ
พระธรรม และพระสงฆ์ และน้อมถวายความเคารพ
นี้แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระ
นางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ความเคารพดังกล่าวนี้

สารธรรมพอสั่งเขป

เพื่อเพิ่มพูนสติ-ปัญญาอันจะส่งเสริมคุณธรรมและป้องกันการทุจริต

ตั้งขึ้นด้วยกาย วาจา ใจนี้เอง...ที่ต้องสำรวม ต้องระวังอย่างมีที่พึง อย่างมีสระณะ อย่างมีที่ยึดเหนี่ยว คือ **“ศีล”** ... คือ การรู้ชอบในกิจของท่านทั้งหลาย ที่ต้องตั้งขึ้นมาว่า เรามีความสะดุ้งเกรงกลัวต่อบาปกรรมแม้เพียงเล็กน้อย คือตั้งจิตเจตนาว่า จะไม่ล่วงในการฆ่าหรือทำลายในสัตว์ทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นสัตว์เล็กสัตว์น้อยนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ด้วยกันเลย ความสะดุ้งเกรงกลัวต่อบาป คำนี้สำคัญเป็น**หิริ-โอตตปปะ** เป็น**เครื่องหมายของคนดีของสัตบุรุษ** ที่เราจะหิบบของใครต้องเกรงต่อบาป จะทำร้ายใครก็ต้องเกรงต่อบาป จะประพฤติผิดลูกเมียสามีผู้อื่นต้องเกรงต่อบาป จะพูดเท็จให้เขาเสียหายหรือไม่เสียหาย เพื่อจ้อ ส่อเสียด ตีฉิน นินทา พูดคำหยาบก็เกรงต่อบาป การดื่มสุราเมรัย เครื่องมีนเมาทั้งปวงก็เกรงต่อบาป เพราะรู้ว่าเป็น

สารธรรมพอสั่งเขป

เพื่อเพิ่มพูนสติ-ปัญญาอันจะส่งเสริมคุณธรรมและป้องกันการทุจริต

บาปกรรม เป็นอกุศลอันไม่ควรทำ เมื่อทำแล้วต้อง
เป็นโทษเป็นภัยตอบแทนคืนผู้กระทำหรือเจ้าของ
การกระทำนั้นๆ นี่เป็นปกติ...นี่เป็นกฎธรรมดาที่
เป็นเช่นนี้อยู่ในโลกนี้นี่เป็นธรรมดา ถึงจะมี
พระพุทธเจ้ามาอุบัติหรือไม่ก็ตามสิ่งนี้ก็เป็นอย่างนี้
เรียกว่า **“นิยาม”** คือ การกำหนดแน่นอนตายตัว
ในหลักของการกระทำหรือเรียกว่า **กรรม** ว่าต้อง
เป็นเช่นนี้ เป็น**เหตุและเป็นผล** เหตุนี้ให้ผลนี้ เหตุ
อย่างนี้ให้ผลอย่างนี้ สร้างเหตุอย่างนี้ได้ผลอย่างนี้
ผลนี้สืบมาจากเหตุอย่างนี้ ผลที่ไม่มีนั้นไม่มีเลย ผล
ต้องมาแต่เหตุ เป็นกฎธรรมดา เป็นกฎธรรมชาติ
เป็นหลักวิทยาศาสตร์ที่พิสูจน์ได้ ท่านทั้งหลายอยู่
กับกระบวนการกฎแห่งกรรมล้วน ๆ ไม่ต้องสอน
มากนัก ...สิ่งที่สะท้อนในเรื่องจำก็เป็นกฎแห่งกรรม
ล้วน ๆ ใครทำอะไรไว้ก็ต้องได้รับผลกรรมนั้นตาม

สารธรรมพอสั่งเขป

เพื่อเพิ่มพูนสติ-ปัญญาอันจะส่งเสริมคุณธรรมและป้องกันการทุจริต

ข้อกฎหมาย... คุณตารางหนีได้...แต่คุณตารางแห่ง
กรรมที่ก่อเกิดในจิตหนีไม่ได้หนีไม่พ้นทุกราย...ถ้า
ใจมีหิริ-โอตตັปะแล้วไม่ต้องบอก ไม่ต้องสอน ไม่
ต้องเกลี้ยกล่อม มันยอมรับจริงๆคนจะไม่กล้า
กระทำผิดเพราะเกรงต่อโทษภัย... โทษทางจิตใจ
ต้องสะดุ้งทั้งกลางวันและกลางคืน... กรรมมีอยู่ ๒
ส่วน เฉพาะกิจของกรรม คือ พวกหนึ่งอุปถัมภ์ให้
เกิดขึ้นและสืบเนื่อง...อีกพวกหนึ่งมาทำลาย บีบคั้น
และตัดรอน จะเห็นบางคนกำลังมีดีมีสุขสบายจะ
เกษียณแล้วจะสบาย..พักผ่อน...ตายเสียแล้ว...
มะเร็งกินเสียแล้ว...อุบัติเหตุเสียแล้วอะไรอย่างนี้
...มันจะผกผันไปตามบุญ-กรรมของคนคนนั้นที่
เขาทำไว้ตามดี-ชั่วปะปนกันไป...ดังคำกล่าวใน
พระพุทธศาสนาที่ว่า “พ่อแม่ไม่ได้หายนะเพราะลูก
ลูกไม่ได้หายนะเพราะพ่อแม่ ต่างคนต่างมีกรรม

สารธรรมพอสั่งเขป

เพื่อเพิ่มพูนสติ-ปัญญาอันจะส่งเสริมคุณธรรมและป้องกันการทุจริต

เป็นของของตน” ...

ในฐานะหน้าที่อันควรทำในฐานะเป็น
ข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้วจะ
ได้อานิสงส์มาก...**หากได้เห็นโทษของการทำบาป-**
กรรม หากเราอยู่แบบไม่เห็น... แบบไม่สะดุ้ง...
แบบไม่สะเทือน.. ไม่ใส่ใจ.. หรือมองข้ามไป...ก็จะ
อยู่แบบไม่ได้คุณ.. อยู่แบบเป็นโทษให้กับตัวเอง...
เพราะพวกเราประมาท...จะทำให้พวกเราหยาบขึ้น-
หนาขึ้น ยากที่จะเข้าถึงธรรมะ หรือเข้าถึงกฎความ
จริงอันเป็นกฎธรรมดาได้ ทุกคนมาอยู่ตรงจุดๆ นี้
พึงสำเหนียกว่า...จะดีก็อยู่ที่เรา... ไม่ดีก็อยู่ที่เรา ถ้า
เรามองทุกอย่างเป็นธรรมะก็จะได้รับความเลิศ
ประเสริฐแก่จิตใจท่านทั้งหลาย... ถ้าเรามองไม่เป็น
ธรรมะมองแค่อย่างนั้น ๆ ก็ยังเรียกว่าไม่ถึงความดี
ที่ควรพึงจะถึงนั้น ก็เป็นที่น่าเสียดาย... **ท่านจะเห็น**

สารธรรมพอสั่งเขป

เพื่อเพิ่มพูนสติ-ปัญญาอันจะส่งเสริมคุณธรรมและป้องกันการทุจริต

ว่าผู้ที่มีหน้ามีตา มีฐานะโอกาสทางสังคม วันหนึ่ง
เดินเข้ามาอยู่ในคุกหมดสภาพ เพราะอะไร??
เพราะเขาทำกรรมไว้ให้ผลเป็นบาป ถึงจะผ่าน
กระบวนการไต่สวนยุติธรรมแล้วตามข้อกำหนด
แต่สิ่งที่จะต้องชำระต่อไป คือ ผลของกรรมที่ต้อง
ชำระตามกฎหมายแห่งกรรมที่ยังไม่จบ...อย่าคิดว่าจบที่
คุณนะ...ไม่ใช่...คุณแค่ควบคุมพฤติกรรม...จำแนก
บุคคลตามโทษกฎหมายเท่านั้น...แต่กรรมที่ติดที่
จิตต้องชดใช้กันต่อ ออกจากคุกต้องลงนรกต่อ
เป็นเดรัจฉานต่อ...เปรตต่อ... อสุรกายต่อ... ไม่จบ
และไม่สิ้น.. เช่น โกงกินเงินประชาชน... โกงกิน
เงินชาวบ้าน... ฆ่าเขา...ลักเขา เจ้ากรรมนายเวร
รอชดใช้ รอทวงหนี้กันอีกมากมาย จึงไม่ใช่หมด
สิ้นเวรกรรม.. ในข้อกำหนดนั้นหมดสิ้นโทษหมด
ทุกข์ตามกฎหมายได้...แต่เวรกรรมนี้ยังต้อง

สาระธรรมพอสั่งเขป

เพื่อเพิ่มพูนสติ-ปัญญาอันจะส่งเสริมคุณธรรมและป้องกันการทุจริต

สืบเนื่องไปจนกว่าจะเปลื้องหนี้กรรม...ส่วนจะ
เปลื้องอย่างไร....ขอท่านสาธุชนพุทธบริษัทผู้หวัง
ความเจริญโปรดศึกษาด้วยตนเองเพื่อให้เกิดศรัทธา
ปสาทะ (ความผ่องใส) ได้ที่

<https://www.youtube.com/watch?v=ZTP3ENIXeDQ>

การขวางบุญผู้อื่น!!

ถือว่าเป็นกรรมฝ่ายอกุศลกรรมอีกชนิดหนึ่ง..
ที่บั่นทอนรายได้และความเจริญ

ที่มา : <http://updatesara.com/1520>

การขวางบุญโดยไม่ให้ผู้อื่นรักษาศีลและนั่งสมาธิ
ถือว่าเป็นกรรมใหญ่ **เพราะศีลเป็นบุญชั้นกลาง สมาธิเป็น
บุญชั้นสูง คือเป็นครุกรรม** คือกรรมหนักฝ่ายกุศล ถ้าผู้ใด
ไปขวางบุญชนิดนี้จะทำให้ผู้นั้นได้รับความทุกข์ยากลำบาก
เป็นอย่างมาก...การขวางบุญในการแสดงธรรม คือ ในขณะที่
ที่พระสอนธรรมะให้คนทั่วไปฟังอยู่นั้น หรือในขณะที่พระ
ทำพิธีสวดมนต์อยู่นั้น อาจจะมีบางคนพูดคุยกันในที่แห่ง
นั้น ซึ่งทำให้ผู้ที่ถูกชวนคุยนั้นฟังที่พระสอนไม่รู้เรื่อง และ
ยังทำให้คนข้างๆเสียสมาธิในการฟังด้วย เป็นการรบกวน
คนอื่นรอบข้าง หรือการกระทำใดๆก็ตามคนที่ฟังธรรม ใน
ที่แห่งนั้นเสียสมาธิในการฟัง หรือถูกรบกวนการฟังธรรม...
ทั้งที่ผู้ที่กระทำนั้นไม่ได้มีความตั้งใจหรือมีเจตนา แต่เขาผู้
นั้นจะต้องได้รับกรรมชดใช้และกรรมของการขัดขวางบุญ
ผู้อื่นแน่นอนและผลกรรมที่ได้รับก็คือ **เขาจะเป็นผู้ตาบอด**

หูหนวก เป็นต้อเนื้อ ต้อกระจก ปากแหว่ง หรืออาจจะ
ปากเสียหรือฟันในปากมีปัญหาทำให้ได้รับความ
เจ็บปวดมาก อาจจะเป็นคนปากเหม็นมาก หรืออาจจะ
ทำให้เขาผู้นั้นเป็นคนโง่เขลาเบาปัญญา ซึ่งจะอยู่กับ
กรรมที่ทำมา ว่าเขาวางบุญมากหรือน้อยแค่ไหน แต่เขา
จะได้รับโทษอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะชาตินี้หรือชาติไหนก็
จะต้องเป็นชาติต่อไปโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้เลย

การฟังธรรมะ..ไม่เหมือนกับการฟังอาจารย์สอน
ความรู้วิชาการด้านต่างๆ ดังที่เราได้เคยรำเรียนมา เพราะ
ความรู้เหล่านั้นไม่สามารถที่จะทำให้เรากลายเป็นคนดีได้
จนทำให้เราพ้นจากนรกหรืออบายภูมิ และความรู้
เหล่านั้น ก็ไม่สามารถทำให้เราตายแล้วไปเกิดบนสวรรค์
ได้ จึงถือว่าเป็นความรู้ที่ธรรมดา ไม่เหมือนกับการรู้ที่
ได้จากธรรมะ เพราะถ้าผู้ใดสามารถรู้ และเข้าใจจน
สามารถพิสูจน์ได้ เขาผู้นั้นก็จะกลายเป็นคนดี ไม่
เบียดเบียนใคร และเมื่อตายไปก็จะรอดพ้นจากนรกหรือ
อบายภูมิได้ และธรรมะยังทำให้เขารู้หนทางที่จะไปเกิดบน
สวรรค์ได้อีกด้วย เพราะฉะนั้นความรู้ในธรรมะจึงถือว่าเป็น
ความรู้ที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งไม่มีใครเทียบเท่าได้

เพราะฉะนั้นการขวางบุญในการฟังธรรม จึง
เท่ากับขวางแสงสว่างในชีวิตของคนบางคน และขวาง
ความเจริญรุ่งเรืองทั้งในชาตินี้และชาติต่อไปของบุคคล
ผู้นั้นด้วย จึงทำให้ผู้ที่ขวางบุญคนอื่นนั้นได้รับผลกรรมที่
หนักพอสมควร ดังที่กล่าวมาแล้วนั่นเอง

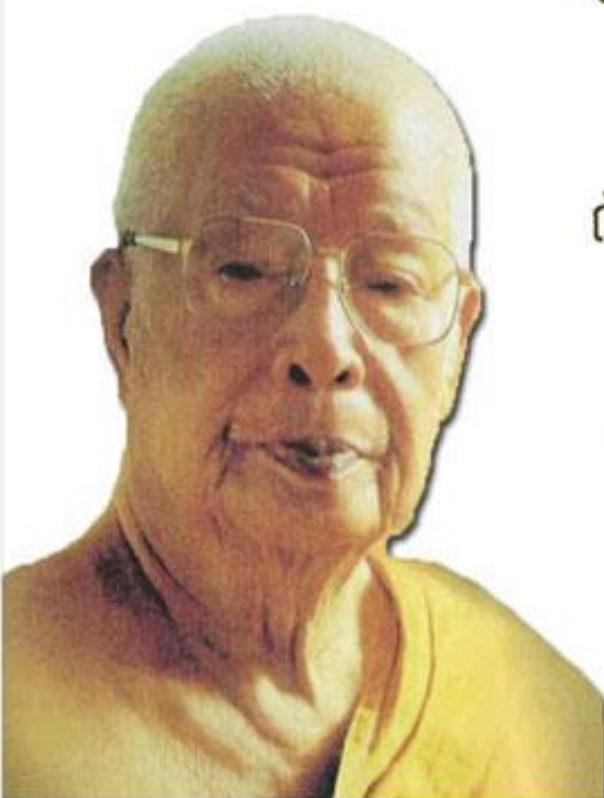

กระจำงในกรรม!!!..กรรมที่โดนยืมเงิน และโดนเบี้ยวเงินตลอด
ที่มา : ปลอดภัย <https://www.youtube.com/watch?v=Fzn9sxq-674>

หลายๆท่านคงเคยพบว่าตนเองเป็นผู้ที่มีเงินมีทรัพย์อยู่
พอสมควร อีกทั้งเป็นคนที่มีจิตใจกว้างขวางมีอะไรก็เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
คนอื่นเสมอ แต่ต้องประสบเคราะห์กรรมอยู่เสมอคือ พอมีเงินที่ไรก็
มักจะมีคนมาขอความช่วยเหลือ เป็นประเภทที่ว่าให้ใครยืมแล้ว
มักจะไม่เคยได้คืน หรือถูกโกงถูกเอาเปรียบเรื่องเงินอยู่ตลอดเวลา
ทั้งๆ ที่เราเองก็ไม่เคยเอาเปรียบหรือคดโกงใครมีแต่ความปรารถนา
ดีให้คนอื่นเสมอ เหตุใดเราจึงต้องรับผลกรรมเช่นนั้น ลองมา
พิจารณากัน .. สาเหตุมาจากเหตุจากกรรมเก่า...และเหตุจากกรรม
ปัจจุบัน...

○ ขโมยของวัดทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ...สิ่งที่ไม่
อนุญาต แต่เออเอง ..หยิบฉวยเอาไปโดยพลการ..

○ เรียนหนังสือมาโดยเงินคดโกงที่พ่อแม่ปู่ย่าตายาย
บรรพบุรุษ ไปโกงเขามา **ยิ่งถ้าเงินนั้นเป็นเงินแผ่นดิน
ลูกหลานที่มีชีวิตด้วยเงินนั้นจะได้รับผลกระทบบาป
ติดต่อกันไปถึง ๗ ชั้น หรือที่เรียกว่า ๗ ชั่วโคตร**
คนที่เป็นลูกหลานจะต้องเจอเจ้ากรรมนายเวรเขาจะมาเอาเงิน
คืนไปไม่ด้วยวิธีใดก็วิธีหนึ่งเรื่องของการมนั้นละเอียดอ่อนมาก ...
ศึกษาวิธีการแก้ไขได้ที่ <https://www.youtube.com/watch?v=Fzn9sxq-674>

“ คนชอบนินทา คือ
คนที่ชอบกินขวงเน่า
ถ้าเรา ร่วมผสมโรงไปกับเขา
แสดงว่า...
เราเองก็ชอบกินขวงเน่า
ไม่เบาเหมือนกัน ”

-ท่านพุทธทาสภิกขุ-
www.junjaowka.com
www.facebook.com/junjaowkaPage

...เราต้องระลึกด้วยสติที่ควบคุมจิตว่า สิ่งไหนไม่ควรกระทำ...ด้วยสติปัญญา
...ปัญญาก็สังวร..ระวัง...

ควบคุมให้กาย-วาจา-ใจ ดำรงอยู่ในธรรมะ...

ความถูกต้องตามธรรมะ..ที่เป็นฝ่ายกุศลธรรม

จิตที่มีสติปัญญานี้ ก็จะเข้าถึงสมบัติอันยิ่งใหญ่ ก็คือ

ความรู้การกระทำชอบที่ตรงตามธรรมะ...ไม่ใช่รู้ชอบตามใจของเรา

....

ในทุก ๆ เรื่องในชีวิตของเราก็เช่นเดียวกัน...

เราก็ดูสิ่งนี้ถ้ามันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องให้ผลสิ่งที่ไม่ดีกับเรา

สิ่งนี้...เหตุนี้ ถ้าเราทำแล้วไม่ถูกต้อง..

เราก็ต้องแก้ไขที่ต้นเหตุนะ...ไม่ได้ไปแก้ไขที่ชาวบ้าน...ที่คนอื่น...

.....

แม้เราทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน... แม้อยู่ในที่นั้นๆ

หากเราขาดสติปัญญาในการใคร่ครวญพิจารณาในความจริง..

ก็ไม่เกิดคุณประโยชน์ที่ควรมากกว่าอาชีพเท่านั้นเอง...

สิ่งที่ควรคือ...ได้เห็นสิ่งต่างๆว่า...สิ่งต่างๆ นั้นน่ากลัวนะ...

มีโทษ...ทุกข์...ภัย มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ

คนนั้นร่ำรวยมาก...เห็นไหม??..เพราะทำอย่างนี้จึงเป็นอย่างนี้

อีกมากมาย... ความทุกข์ ความทรมานของสัตว์ที่ต้องรับกรรมจึงเสมอกรรม
กับสัตว์เดรัจฉาน..

ทั้งหลายจึงเห็นว่า คน ไม่ต่างกัน จากสัตว์เดรัจฉาน...ถ้าขาดสติปัญญา

...

ธรรมเป็นโลกบาล คือ คຸ່ມครองโลก ๒ อย่าง

๑. หิริ ความละอาย.
๒. โอตตัปปะ ความเกรงกลัว.

อง. ทฎ. ๒๐/๖๕. ขุ. อิติ. ๒๕/๒๕๗.

QRCode รับฟังธรรมะเทศนาฉบับเต็ม